

De Blauwe Klauwier

uitgave: V.W.G. de Kempen

4.5
'70

D E B L A U W E K L A U W I E R .

oo

4^e Jaargang Nummer 5 September 1978

oo

IN MEMORIAM

ZUSTER MARIE SILASKA

JOHANNA H. PETERS

geboren 28 september 1907 te Wijchem
ingetreden bij de Zusters van het H. Hart
van Jezus 11 februari 1930,
overleden 9 september 1978 op Koningshof
te Veldhoven.

Op 9 september 1978 werden wij 's avonds getroffen door het bijzonder droevige bericht dat onze geliefde zuster Marie Silaska in alle rust en stilte was overleden.

Ze moest een lange en tevens zware weg afleggen tot het bittere einde. We waren voorbereid, maar toch waren het zware en droevige weken voor haar, en haar vrienden tot aan de laatste momenten.

Voor zuster Marie Silaska was onze Blauwe Klauwier meer dan alleen een blad voor een vogelwerkgroep. Tot het tijdstip dat ze in bed moest liggen heeft ze hieraan gewerkt. Aan ons 3^e nummer 1978 heeft ze een laatste bijdrage gegeven, onder de toen al moeilijke omstandigheden van haar ziekte. Maar toch deed ze het met alle liefde.

Omdat ons blad zoveel voor haar betekende, wil ik als een laatste afscheid, een speciaal nummer aan haar wijden. Zoals zij, een van de onze wilde zijn kunnen wij bijna niet onder woorden brengen. Voor zuster Marie Silaska, waarmee ik een fijne vriendschap mocht onderhouden deze laatste groet.

Jacques van Kessel.

Het begon allemaal in het voorjaar van 1969. Met de jeugd van vogelvereniging Veldhoven, startte men met een nieuw opgezet nestkastenproject op Koningshof.

Bij de organiserende activiteiten bleek dat er één zuster op Koningshof was, die interesse had in de natuur en graag mee wilde werken. En zo ontstond een nauwe band met zuster Marie Silaska. En zij was het die de activiteiten rond de nestkasten zo enorm stimuleerde, vanaf het begin.

Ze leefde mee, onder de drukke werkzaamheden en bij slecht weer, altijd was ze er, altijd met een vriendelijk tevreden gezicht. Het was nooit teveel.

En zo heeft zuster Marie Silaska hier 10 jaar aan meegewerkt, genietend van de natuur in een gezellige sfeer, en altijd stond de koffie klaar en werd er plezierig gepraat over de resultaten.

Maar het bleef hier niet bij, door de nestkastencontroles ontstonden vriendschappen. In 1973 werd de naam vogelwerkgroep de Kempen geboren, door het verslag over de Landschotse heide.

De gedachte om iets meer te gaan doen aan onze liefhebberij was ontstaan, en op Koningshof werd dan ook gepraat over mogelijkheden om verder te gaan werken onder de naam vogelwerkgroep de Kempen.

Op 17 dec. 1974 werd de werkgroep opgericht.

Na een korte tijd mochten we gebruik maken van een zaal op Koningshof voor de maandelijkse bijeenkomsten. Nog steeds moeten we zuster Marie Silaska en de andere zusters dankbaar zijn voor de gastvrijheid op Koningshof, waar wij zo van hebben genoten.

In 1975 ontstond het blad van de vogelwerkgroep het blad wat voor de zuster nog eens zoveel zou gaan betekenen.

Het was voor mij een zeer grote steun toen zij begon mee te werken aan dit blad, omdat het veel werk is. Het redactiewerk was voor haar een drukke bezigheid, en toch deed ze het altijd met grote zorgvuldigheid en liefde. Altijd stond ze klaar, en vele, vele dagen heeft zij opgeofferd om ons blad samen te stellen en te stencillen.

Zuster Marie Silaska, zoals wij haar kenden. Wie was ze eigenlijk?

Het was een mens waar we heel lang over kunnen praten. Een vrouw die haar leven gaf, opofferde om de medemens te helpen dit alles in een religieuze sfeer. Ze hield weinig tijd over voor haar zelf.

Tot haar 65^e jaar was ze directrice van de Huis-
houdschool op Koningshof, daarna ging ze verder als bibliothecaresse op een school in Oerle, en op de Paulusschool te Veldhoven. In de Paulus-
school hebben we samen met haar zoveel fijne avonden gehad tijdens de bijeenkomsten van onze werkgroep.

De laatste maanden heb ik nog veel contact gehad met zuster Marie Silaska, in het ziekenhuis en op Koningshof. Het waren moeilijke maar toch erg fijne tijden, en tot de laatste momenten was ze geïnteresseerd naar de werkgroep en de natuur.

Samen met anderen hebben we nog een laatste bezoek gebracht aan haar, het afscheid op Koningshof, haar thuis.

Ook hebben we de momenten mee gemaakt in de kerk, waar door de priesters werd gezegd: „ Het leven van de zuster kunnen we vergelijken met de natuur, die zoveel voor haar betekende. Dat leven met het landschap, de vogels en de planten gaven haar het zicht op God".

Het was een laatste excursie voor de zuster, maar toch vonden we het fijn daarbij aanwezig te zijn geweest.

Zuster Marie Silaska, altijd kalm, zachtaardig en vriendelijk, en ten alle tijde bereid te helpen. Een inzet van haar voor de Kempische natuurliefhebbers die samen met haar genoten van de ondanks alles zo prachtige wereld met z'n natuurschoon.

De vogels verlaten ons in het najaar voor de grote tocht, dat najaar van 1978 toen verliet ook de zuster ons.

Er moeten misschien nog dingen gezegd worden, ik weet ze niet meer en ik kan het ook niet meer. Het is tijd geworden om afscheid te nemen, een moeilijk moment.

Zuster Marie Silaska:

Zij die zoveel voor ons betekende, we zullen nog lang aan haar denken.

